

Za Pelikánem do Prahy

Nastal den D a já v sobotu 5.11 nastoupil do Pendolina, směr Praha. Mířil jsem na finále soutěže o blogera Pelikána.cz, kde se mělo sejít posledních 10 přeživších, ze kterých by byl později ctihodnou komisí zvolen šťastný vítěz.

Zadání úkolu jsme všichni znali předem: „Natočte, nafoťte nebo napište reportáž o Praze.“

Po seznámení s ostatními finalisty bylo na nás, jak dlouho v Praze zůstaneme a na zpracování všech materiálů jsme dostali tři dny.

Do Prahy jsem se dostal před desátou hodinou ranní s plánem natočit co nejvíce materiálu. Nutno podotknout, že horší počasí k dobrým filmovým výsledkům nepříspělo a navíc jsem si po chvíli chůze začal uvědomovat, že nevím, jak to budu zvládat, protože jsem si kromě nového foťáku, stativu a laptopu, pro jistotu přibalil i záložní starý foťák a kameru.

Setkání s ostatními finalisty začalo chvíli po poledni v klubu cestovatelů u Slovanského ostrova. Atmosféra byla ze začátku trochu napjatější – nikomu se moc nechtělo mluvit, ale postupem času se při prezentacích jednotlivých účastníků pomalu rozvolnila, až z toho nakonec bylo příjemné odpoledne, vylepšené ochutnávkou výborné libanonské kuchyně. Po představení jsme konečně všichni mohli začít „naplno“ natáčet.

Měl jsem v plánu projet Prahu křížem krážem a fotit a točit cokoliv alespoň trošičku zajímavého. První pokus nevyšel úplně ideálně, se vším vybavením na zádech jsem se pohyboval tak nemotorně, že se mi během hodiny podařilo natočit asi tři záběry a nevyfotit ani jednu fotku. Kromě toho se stmívalo, měl jsem hlad, chtělo se mi spát a dokonce mě snad i škrabala košile. Do určité míry smířen s tím, že z téhle reportáže bude fiasko, rozhodl jsem se, že to chce změnu a zamířil jsem do místa nocležiště (děkuju Janě!). Po odhození většiny vybavení a hodinovém rychlospánku jsem vyrazil vstříc noční Praze s nejistým úsměvem na rtech.

Večer jsem se těšil na nějaký jazzový koncert, a protože v klubu AghaRTA přímo vedle Staroměstského náměstí hrála pro mě dost zajímavá skupina Rhythm Desperados, volba byla jasná. AghaRTA je malý, útulný jazzový klub se zajímavým výběrem kapel. Před začátkem koncertu jsem se ptal členů kapely, jestli jim nevadí případné natáčení kratšího úseku jedné z písní, na což s úsměvem odpovídali, že to není žádný problém. Od pohledu příjemní lidé.

Atmosféra koncertu byla výborná, Rhythm Desperados (saxofon, piano, basa, perkuse a bicí) hráli bez mála tři hodiny a celou dobu se bylo na co dívat a co poslouchat. Po koncertě jsem chtěl jít před odjezdem posledního metra nafotit pár nočních fotek, ale protože se koncert úspěšně protáhnul, zbylo mi jen pár minut na Staroměstské náměstí. Škoda fotek, ale koncert byl výbornou kompenzací!

V neděli se vydatně zlepšilo počasí, skoro celou dobu svítilo sluníčko, nečekaně příjemná změna proti sobotě. Vybaven jen stativem a foťákem, vydal jsem se do centra města s poslední šancí na vylepšení do té doby ne moc zajímavé série natočených záběrů. Pomalu jsem se začal prodírat centrem Prahy a snažil se zachycovat cokoliv, co mi padlo pod oko.

Výsledek je k zhlédnutí na adrese:

http://www.youtube.com/watch?v=TEO45W8POOg&list=LLqhjplmJKMB5tgM1xGkJaPA&feature=ml_lolz

Je škoda, že jsem na reportáž měl málo času, a že se mi v podstatě nepodařilo dostat mimo centrum – nezdokumentoval jsem ani polovinu míst, které jsem měl původně v plánu. I tak to byl příjemný výlet a nezbývá mi než souhlasit se slovy pana Clinkenbearda z USA (viz video) – Praha je nádherné město.

Pavel Klement (8.11.2011)